

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: De ord, som du mig lader høre

Citation: Brorson, Hans Adolph: "De ord, som du mig lader høre", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 26*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid60381/facsimile.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

5. Saa skal mit abba liflig klinge,
 Naar du har selv mit hertes harpe stemt,
 Saa skal jeg GUD mit offer bringe,
 Som ham kand være kiert og angenemt,
 Naar du har samlet det forstrøddesind,
 Og viet hjertet til din tempel ind.

6. Ved dig, GUDs aand! jeg trøstlig vover,
 At bære frem til GUD min ringe bøn,
 Min fader! giv mig hvad du lover,
 At skenke mig udi din kiere søn,
 Og lad det altid blive mig tilkiendt
 Hvad JESUS med sin død mig har forient.

Nr. 137.

Mel. HERRER JESU CHRIST SAND MENNISKE.

Ved den! der veed, i JESU navn
 At løbe ret vor GUD i favn,
 Hand faer i sandhed hvad hand vil,
 Som JESUS selv har sagt ham til.

2. Dog er det dem, der frisk og frue
 Fra ondskabs synd og hykleri
 Mod himlen brede hænder ud,
 Dem favner mildt den søde GUD.

3. Naar barnet til sin fader gaaer,
 Hvor gjerne det en gave faaer,
 Og skriger det i hungers nød,
 Saa faaer det jo et stykke brød.

5, 6: viet] *ute* J: *den*] *dit* J1-5.
 Nr. 137. J1-7.

5, 1: *abba*] fader, Rom. 8, 15; Gal. 4, 6. -- 5, 2: Billedet af harpen er Brorsons, jfr. Dr. 6, 6, 6-7. -- 5, 4: *angeneit*] velbehagelig, velkomment. -- 5, 5: *forstrøddet*] udspreddt, orig.: den zerstreuten sinnen-auff. -- 6, 6: *haad*] bærer til det 1 L. 5.
 Nr. 137. Oversættelse. Wohl dem der fest im glauben steht, L. Laurenti, Schr. s. 797. -- V. 1: Joh. 16, 24. -- 2, 3: Es. 1, 15; 1. Tim. 2, 8. -- 3, 2: hvor gerne giver faderen da barnet en gave!